

Toespraak bij afscheid gedeputeerde Jan Jacob van Dijk

Arnhem, 29 mei 2018

Beste Jan Jacob, dames en heren,

Van harte welkom in het Huis der Provincie Gelderland in Arnhem.

Als je afscheid neemt van Jan Jacob van Dijk, dan kun je dat níet beter doen dan met een symposium te zijner ere.

Jan Jacob, je bent immers bij uitstek de man van het betoog, de gedachte-wisseling en het debat.

En de afgelopen jaren was je het gezicht van natuur, landbouw, energietransitie, klimaat, herinneringstoerisme en breedband.

Laten we eerst eens kijken of we de juiste **bestuurder** voor ons hebben.

[FOTO KEES ROZEMA]

Nee, dit is hem niet - al zou je na een snelle blik Kees Rozema (want die zien we hier) en Jan Jacob van Dijk wel met elkaar kunnen verwarren.

Hetzelfde markante, kale hoofd... hetzelfde postuur...

Dat gebeurde dan ook weleens, als onze chauffeur Kees Jan Jacob naar een bijeenkomst in Gelderland of in Den Haag reed.

Kees is overigens ook een topbestuurder.

[FOTO JAN JACOB]

Ja, dit is natuurlijk de man om wie het vandaag gaat: Jan Jacob van Dijk.

Sinds zeven jaar gedeputeerde in de provincie Gelderland, namens het CDA.

Van 2003 tot 2010 was hij lid van de Tweede Kamer, voor dezelfde partij en ook zeven jaar.

In Den Haag zijn we van 2003 tot 2005 nog kort collega's geweest.

Jan Jacob, als protestant weet je natuurlijk dat het getal zeven in de Bijbel allerlei betekenissen heeft.

Zo staat zeven in de Bijbel voor compleetheid.

Het getal zeven laat zien dat iets af is.

Dat strookt met je opvatting dat de houdbaarheid van politiek-bestuurlijke functies (zoals die van gedeputeerde) na ongeveer twee termijnen voorbij is.

Al schreef je me ook dat je gedeputeerde zijn toch de mooiste baan van de hele wereld vond.

En er zijn natuurlijk de zeven magere jaren, die volgden op de zeven jaren van overvloed.

Per 1 juni begin je als voorzitter van de Raad van Bestuur van de Christelijke Onderwijs Groep Vallei & Gelderland-Midden.

Misschien opnieuw voor zeven jaar, de tijd zal het leren.

We wensen je daar in elk geval heel veel succes, en goede jaren van overvloed.

Bestuurders heb je in soorten, stijlen en maten.

Jan Jacob, als ik je zou typeren, zou ik zeggen dat je een **politieke bestuurder** in hart en nieren bent.

Al kon je noodgedwongen door je lange lijf wat onderuitgezakt hangen, schijn bedriegt.

In het debat met de commissies en Provinciale Staten was je in je element: alert, scherp en welsprekend.

En opgelucht ook, dat je even met je volle lengte achter het kathedor kon staan.

[FOTO JAN JACOB ALS ALBERT HEIJNMANAGER]

In september 2016 besloot je geen boodschappen meer te doen bij Albert Heijn, omdat je vond dat de supermarktketen de boeren ernstig benadeelde. Ik weet niet of je dat thuis ook had afgestemd met Marleen.

In elk geval nam je het als een soort moderne David op tegen een Goliath, in de gedaante van de grootgrutter.

Als gedeputeerde spreek je echter niet namens jezelf, maar namens het hele college van Gedeputeerde Staten.

En dus moet je op de kleintjes letten, want kleine opmerkingen worden uitvergroot.

Met de supermarkten, de levensmiddelenhandel en landbouworganisatie LTO kwam je tot een akkoord.

Jullie kwamen overeen dat boeren, slachterijen, fabrikanten en supermarkten in het vervolg afspraken moeten kunnen maken over investeringen in duurzaamheid.

Daardoor kunnen boeren een hogere en eerlijker prijs voor hun producten ontvangen - en kon het gezin Van Dijk na drie maanden weer gewoon naar de Albert Heijn.

Van Don Quichot kennen we het vechten tegen windmolens.

Als gedeputeerde met de energietransitie in portefeuille, vocht je vooral vóór windmolens.

Onlangs nog haalde je de landelijke media met het plan te onderzoeken of er mogelijkheden zijn om windmolens te bouwen langs de snelwegen op de Veluwe.

Nou zie ik ze persoonlijk liever langs de A15, maar dit terzijde.

Je zei - *ik citeer*: "Elektrisch vervoer zal meer energie gaan vragen. Onze huizen kunnen straks niet meer verwarmd worden door gas, en daar hebben we alleen maar meer elektriciteit voor nodig.

Dan kunnen we niet meer zeggen dat bepaalde gebieden gewoon per definitie uitgesloten zijn." - *einde citaat*.

Een uitspraak als deze kenmerkt de bestuurder die je bent.

Een volksvertegenwoordiger mag kritische vragen stellen, maar een bestuurder moet een afweging maken.

Dat deed je ook toen je in september vorig jaar een geitenstop afkondigde in Gelderland, vanwege gezondheidsrisico's voor omwonenden.

Hoeveel meer mensen longontsteking zouden hebben gekregen zonder die geitenstop, zullen we niet weten.

Dat is ook het lot van de bestuurder; weet alles maar eens van tevoren.

Je kunt niet altijd de kool en de geit sparen.

Maar bij ongewenste ontwikkelingen als we iets op zijn beloop laten, kijken inwoners ook naar de overheid - en terecht.

Van de geit is het een natuurlijk bruggetje naar de aaibaarheidsfactor van Jan Jacob.

Ik noemde de Bijbel al even vanwege het getal zeven, maar ook het beeld van de ark van Noach dringt zich op.

[FOTO DIEREN] Met

- de twee mussen
(van wie de eigenaresse niet kon aantonen dat ze legaal waren);
- de ganzen
(die aan cervicale dislocatie of vergassing wisten te ontsnappen);
- de edelherten en wilde zwijnen
(die de jagers van de Faunabeheereenheid voor wisten te blijven);
- en de wolf
(niet te vergeten)

raakt die ark al aardig gevuld.

Ik rond af.

Jan Jacob, één van je publicaties heeft de titel *Strategie of eigen weg*.

Als een digitale keuze: het een óf het ander.

Op jou is die titel in elk geval niet van toepassing.

Strategie én eigen weg, zou de titel dan moeten luiden.

Je bent immers een strateeg, die ook zijn eigen weg gaat.

Zo hebben we je bij de provincie Gelderland leren kennen, en ik hoop én verwacht dat je ook in je verdere loopbaan strategisch je eigen weg zult blijven volgen.

Het ga je goed!